

BELPUIG

ARTÀ

12 MARÇ 1983

Nº 54

-IV EPOCA - ANY XXIV-

REVISTA QUINZENAL

Les nostres possessions

SALMA NOU

Fitxa arxius: Climent i J. Past :

L'any 1485, Pere Guiscafrè adquirí l'alqueria de Salma que aleshores comprenia tota l'extensió de terra que avui denominem Salma Vell, Salma Nou i Son Cardaix. D'això que escrivim falten solament dos anys per aconseguir-se el cinquè centenari.

A la mort de Pere Guiscafrè, els seus fills Antoni i Pere Guiscafrè es repartiren tota l'alqueria. Antoni Guiscafrè posseï la part, avui coneguda per Salma Vell que encara conserven els seus descendents directes els Sureda i Pere Guiscafrè tengué la partida, des de llavors anomenada Salma Nou que encapçala aquesta tirada de Bellpuig.

La família Guiscafrè posseïdora de Salma Nou ben prest cedí la seva propietat. Així l'any 1510, Pere Guiscafrè la vené a Joan Miquel Ballester de Togores que va veure augmentada d'aquesta manera la seva ja gran

hisenda constíguia pertinent a la Cavalleria dels Llulls, dins el terme de Bellver, avui de Sant Llorenç del Cardassar.

Hem ofert un menudet esborrany de la història documental de Salma Nou. Emperò aquesta possessió -la primera que es troba quan es torna a Artà i la darrera que es deixa quan es va a Ciutat- entrà de ple dins el món de la cultura popular de Mallorca. Dins el seu terme hi ha el Coll d'Artà, indret de tantes ressonàncies de lladres i de bandolers i la muntanya del Tresor, santuari de Sebastià Gelabert, àlies En Tià de Sa Reial, qui amb dos més anà a treure-hi el tresor.

Falta encara una biografia crítica d'aquest personatge, poeta popular, endevinaire i molt vinculat amb la nostra vila, ja que ell, l'any 1750 compongué la "Des-

(Passa a plana 6)

Ser feliç...Com?

(III)

LA NEU

Aquests dies passats ha nevat en el nostre poble d'Artà.

El vent gelat tallava la cara, i tothom caminava ben de pressa, anant alerta, però, de no rel·lisçar.

Quin goig de veure caure la neu, tímidament al principi; amb força i abundància, després.

Semblava que una llum nova clarejava dins el cors dels infants que, plens d'alegria, esperaven l'hora de jugar el joc fantasiós de lo desconegut.

Els vellets, amb els nas vermells, recordant la darrera vegada que la neu va besar les nostres terres.

Quanta blancor, verge i lluminosa, i quina placidesa es va estenent per tot arreu!

Es com un somni fantasiós el mirar tot el poble, com si fos un immens ametler florit, apunt de donar el fruit profitós del treball dels seus habitants.

El fet fugisser de la neu ha estat com el crit gojós d'una esperança que ja mai s'acaba, o com la novetat que ve a despertar-nos de la monotonia de cada dia.

REVISTA QUINZENAL
Nº 54 IV EPOCA 12 març 1983.

DIRECTOR :
Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :
Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
Mª Pilar Lucas
Joan Pastor
Guillem Artigues
Guillem Bisquerra
(Administrador)

COL.LABORADORS :
Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Catalá
Pere Gili
Sebastià Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
Carrer Sant Salvador, 2.
Tel. 56 20 20 - ARTÀ.

IMPRIMEIX :
GRAFQUES LLEVANT
Carrer de Ciutat, 55
Tél. 56 26 04 - ARTÀ.

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969.

Editorial

PRIMERES COMUNIONS

Quan arriba el temps de Pasqua i ja s'acosten les Primeres Comunion rebota dins el nostre cap aquesta qüestió: ¿què pretenen els pares quan volen que el seu fill fassi la Primera Comunió? ¿Sortir d'un maldecap? ¿tenir una ocasió per lluir-se? ¿Fer una festa al fill? Els pares que pensen així mai podran entendre que l'Església exigeixi una catequesi, o una edat mínima per a combregar o inclús una preparació pels pares. Perquè lo que importará és que el glop passi aviat: si poden fer combregar dos o tres fills en una vegada millor, així s'estalvien dobbers. De veritat ¿és així que s'han de plantejar els pares la Primera Comunió dels seus fills? Rotundament, no.

La nostra Església de Mallorca ha donat a tots els seus cristians unes orientacions i unes exigències mínimes davant la primera participació dels nins a l'Eucaristia. Val la pena, una vegada més, reflexionar-hi seriosament per poder llavors actuar d'una manera coherent i responsable.

Perquè aquest aconeteixement sigui autènticament cristià són necessàries una sèrie de condicions essencials. Si no, un fet tan important es pot convertir en una festa pagana i que no té res que veure amb la fe.

1. Abans de tot, suposa una fe pràctica dels pares que s'han de comprometre a ser els primers educadors en la fe dels seus fills, ajudats per la comunitat cristiana (catequistes). No té sentit que uns pares que no creuen o no celebren mai la seva fe vulguin pels seus fills allò que no volen per ells. És un acte d'incongruència i covardia deixar-se dur únicament pels convencions socials i les pressions de tipus familiar, social o econòmic.

2. Suposa també pels infants una catequesi animada pels pares amb la seva directa col·laboració. ¿Quants de pares hi ha que es preocupen de l'assistència dels fills a la catequesi i els ajuden a contestar les qüestions que es plantegen a la fulla de catequesi? Adames, la Catequesi no és just per a combregar, és per la vida. ¿Per què, idò, una vegada feta la 1ª Comunió, molts ja es desenten de seguir el camí de creixement en la fe que és la continuació de la catequesi? Així no és estrany que molts d'infants el dia de la 1ª Comunió fassin també la darrera. Digau-nos: ¿quin sentit té tot això?

3. La Primera Comunió ha de tenir un sentit de celebració comunitari. No és de cap manera una celebració privada de la família, sinó que interessa a tota la comunitat. Així, s'exigeix que es celebren en els torns ja establerts o també en qualsevol de les misses dominicals -sobre tot del temps de Pasqua- on hi participa al manco part de la comunitat cristiana. Molt poc sentit tendran les primeres comunions celebrades a oratoris, capelles, col·legis, cases particulars o santuaris, si aquests llocs estan totalment desvinculats o bé de la Catequesi del nin o bé de la normal celebració de fe dels pares. Aquesta celebració ha de ser joiosa, però senzilla i participada. Tot lo que resulti estrany al nin -tant en el vestit com en les cerimònies- li pot crear una imatge falsa del que ha de de ser la celebració normal de cada diumenge. ¿Vos heu fixat que uns dels disfressos més normals en les nines quan s'acosten "els darrers dies" són els vestits emprats el dia de la Primera Comunió? ¿Per què no han de dur un vestit que el puguin emprar qualsevol dia de festa?

4. Suposa, finalment, que no es confongui la celebració festiva amb l'ostentació fastuosa que pot ésser un insult pels germans necessitats. Té sentit asseure's a la Taula de la Germanor i de l'Amistat quan després uns s'atipen perquè tenen dobbers o perquè s'endeuten, mentres altres s'han de conformar amb molt poc? Cada família hauria de pensar quins són els límits justs de la festa familiar perquè aquesta no rompi la fraternitat que imposa l'Eucaristia.

A vegades som els grans els qui privam del seu sentit cristià a la Primera Comunió dels nostres fills.

¿Per què no ho pensam?

L'equip Parroquial

La neu baixava nerviosament, enduita pel vent suau d'aquella hora, mentre besava i netejava la cara de totes les coses.

Així mateix, les persones pacífiques van escampant al seu entorn una pau joiosa, que ens fa sentir agermanats i amb ganes d'estimar.

Gregori Mateu

*** La mort d'un paísà nostre, a conseqüència d'un accident d'automòbil a més de la lògica tristesa i sentiment, ha aixecat una forta repulsa general pel caire que donaren a la notícia, els diferents diaris de Ciutat.

Per què no diqueren que el causant directe de la mort d'En Miquel va esser una paret que, sense cap explicació lògica i de manera totalment incomprensible, surt de l'alineació, aficant-se dins la carretera?

Per què no denunciaren que aquesta paret constitueix un greu perill reial i constant?

Per què no informaren de què al mateix punt ja hi ha hagut altres topades?

Per què no avisaren de què si no es lleva la paret, es més que probable que no sia la darrera mort?

Per què aquesta lamentable i circumstancial informació?

*** Important definició de lo que és el centre, acàrec d'un polític: "Que queda en el centre d'una taronja si la xapam del mio?". Autoresposta: "Enmig hi queda al tall, no res. La taronja quedarà la mitat a la dreta i la mitat a l'esquerra".

I deim i preguntam nosaltres (que no som polítics), entusiasmes de la taronja: ¿Que hi trobarem enmig si li llevam sa clovea, de la dreta, de l'esquerra, da damunt i de davall? Premi d'un tall de taronja al qui responqui.

Després, acafarem una metlla, la xaparem per miq: sa closca de la dreta pel de la taronja. El bessó del centre, per noltros i sa closca de l'esquerra pel qui ens torni a roncar a l'orella amb banalitats d'aquest calibre.

*** I si sa closca (qualsevol de ses dues) és grosseta, millor, perquè per atravesar alguns carrers d'Artà, un dia de pluja, es fa necessària. Els clots que han tornat sortir són molts i de considerables dimensions. O els tapau o no vos votam. (Meam si així ens escoltaran).

Groc i Negre

NOTICIES I SUCCESSOS

Traslados

Estos días han dejado voluntariamente nuestra población, dos hermanas del convento de la Caridad.

Y decimos voluntariamente porque ha sido motivado por el reajuste habido en el convento a causa del próximo traslado de las monjas a la Residencia de la "Posada dels Olors".

Estas hermanas son Sor Magdalena del Salvador, con más de 40 años de estancia entre nosotros, y la otra Sor Juana del Cor de Jesús. Esta con más años aún, dicen si más de 50. Las dos dedicadas completamente a las tareas propias de su vocación, dejan sin lugar a dudas un vacío en Artá muy difícil de llenar.

Sor Magdalena se ha ido a Felanitx, y Sor Juana a Villafranca. Desde estas páginas les agradecemos su gesto valiente y de entrega, anteponiendo la mente al corazón, el cuál suponemos lleno de lazos que de seguro les unían a todos nosotros, y les deseamos grata estancia en su nuevo destino.

Alianza Popular

El pasado 24 de febrero y en el salón del Centro Social, tuvo lugar la presentación del partido político de Alianza Popular local.

Asistieron y presidieron el acto D. Gabriel Cañellas, Pte. Provincial del partido, D. Joaquín Ribas de Reyna, Senador, y los Sres. Berastain y Arquero.

Después de breves alocuciones de los Sres. Berastain, Ribas y Cañellas, los cuáles invitaron a los presentes a tomar partido para las próximas elecciones municipales, tomó la palabra el portavoz del partido local, Juan Sureda, el cual dió a conocer los nombres de la Junta Gestora, los cuales detallamos a continuación: Gabriel Massanet, Juan Sureda, Juan Cladera, Miquel Llaneras, José Jaume y Cristóbal Ferrer.

A continuación anunció los integrantes de la lista electoral y que salvo posibles cambios son los siguientes:

Gabriel Massanet- Juan Cladera- Cristóbal Ferrer- Juan Sureda- José Jaume- Miquel Llaneras- Bernardo Riera- Pedro Font- Lorenzo Planisi- Andrés Pascual- Antonio Vaquer- Bartolomé Femenías- Luís Ferrer- Luís Gomila y Jaime Payeras.

Acto seguido se obsequió a los asistentes a un suculento refrigerio.

Cambio

Con motivo del cierre del Café "Parisien", donde estaba ubicada la parada de autobuses, ha pasado este servicio al Bar-Restaurante "Es Pins", a partir del 28 de febrero.

Accidente mortal

En la madrugada del 26 al 27 de febrero ocurrió un accidente mortal de automóvil en la carretera de Manacor a Artá y dentro el tramo de la vecina localidad de San Lorenzo.

El coche chocó frontalmente contra un muro saliente de la calzada, y a consecuencia de la colisión falleció instantáneamente su conductor Miquel Servera Torres, de 41 años, a) de Son Caminal.

Reciban sus familiares nuestro más sentido pésame.

Fallecimiento

El 24 de febrero falleció en una clínica de Palma, adolecido de cruel enfermedad, Julián Carrió Mesquida el cuál ha vivido entre nosotros sus últimos 10 años. Sentida fue su muerte, ya que fueron muchas sus horas de dedicación desinteresada hacia tareas en pro de nuestro pueblo.

ECOS

NACIMIENTOS:

Febrero 14.- Catalina-Tomás Nicolau, hija de José y Francisca.- C/ Costa i Llobera, 40.

Día 22.- Guillermo Ferragut Bauzá hijo de Juan y de Antonia.- C/ Castellet, 4-19.

Día 22.- Catalina Pérez Cuesta, hija de Antonio y de Gabriela.- C/ Pep Not, 45.

MATRIMONIOS:

Día 27 de febrero.- Sebastián Massanet Soler con Margarita Massanet Rosselló.

DEFUNCIONES:

Día 3 de febrero.- María Peña García de 78 años de edad. C. M. Blanes, 25.

Día 5.- Andrés Sansó Danús, de 81 años. C. Mestral, 5.

Día 5.- Antonio Fuster Valls, de 76 años. C. Taulera, 5.

Día 7.- Jaime Payeras Pastor, de 70 años. Urbanización Betlem.

Día 8.- Bárbara Bosch Morey de 81 años. C. Lladoner, 5.

Día 10.- Sebastián Ginard Roselló, de 86 años. C. R. Blanes, 58.

Día 15.- Catalina Bauzá Amorós, de 93 años. C. Sta. Margarita, 21.

Día 16.- Francisca Tomás Benaissar, de 55 años. C. Sa Vinyeta.

Día 27.- Bárbara Ginard Servera, de 90 años. C. Vinya, 29.

LA

ARTÀ I ELS ARTANENCs

RESIDÈNCIA

La Residència per a Persones Majors, està acabada. Només petits detalls, resten endiumenjar per obrir definitivament les portes als primers habitants que ocuparan les acollidores dependències de Sa Posada dels Oloros. Però quin requisit, es precisen per entrar-hi?. Quin és el preu de la pensió?. Com es subvencionarà?. Com es regirà?. Aquestes i altres preguntes ens han fet i, per contestar-les, ens hem dirigit al President del Patronat, En Jaume Morey.

Primerament li demanam qui són els membres del Patronat?.

- El Patronat està constituït per En Miquel Pastor Vaquer, Pere Moll Amorós, Maria Femenias Lliteras, Guillem Bisquerra Ferragut, Eustasio Corrales Sancho, Tomàs Orell Serra, Antoni Ginard Sastre, Josefa Blanes Aymar, Miquel Carrió Servera, Rafel Umbert Sureda, Andreu Garau Bisquerra, Jeroni Cantó Servera, José Mislata, Miquel Dalmau Alzina i jo. He de dir que els quatre darrers que he anomenat ho són com a membres de l'Ajuntament i que el President del Patronat és el Batle, tal com es preveu en els Estatuts, on s'estableix que l'Ajuntament tindrà quatre càrrecs, inclòit el Batle. I que els altres membres són signats directament per l'Ajuntament, però sense cap vinculació política al mateix. Això fa que, en acabar els quatre anys de mandat de l'Ajuntament els membres del mateix que formaven part del Patronat, acaban també automàticament, i, els demés membres, hauran de posar els seus càrrecs a disposició de l'Ajuntament que prengui possessió, el qual podrà mantenir-los o bé designar substituïts.

En quant a qui pot entrar a la Residència he de dir que qualsevol persona que hagi complert el seixanta-cinc anys, sense discriminació. Els interessats han d'omplir una sol·licitud on es demana tota una informació general. Aquesta sol·licitud és examinada pel patronat que decideix l'admissió. S'ha de dir també que, previament, i com a requisit indispensable, s'ha d'haver passat un reconeixement mèdica, amb això es vol evitar que cap persona malalta pugui ingressar a la Residència, ja que no és el seu lloc. Ara bé, si una vegada admés tengués qualsevol enfermetat, és clar que serà atès.

En principi s'ha fixat la quota pels residents del setanta-cinc per cent de la quantitat que es cobri de pensió, amb un mínim de 25.000 pessetes i un màxim de 30.000. Les persones residents a Artà que el 75% de la pensió no arribi al mínim establert, podran entrar-hi precisament pagant aquest 75%, i el reste fins arribar al mínim serà cobert o subvencionat per l'Ajuntament.

Les persones no residents a Artà, s'hauran de procurar aquesta diferència per altres mitjans. Amb tot i amb això, si l'interessat no té els mit-

jans econòmics necessaris també s'estudiarà la manera de què es pugui beneficia del servei de la Residència.

Actualment són desset persones que han formulat l'inscripció. Es pensa que, una vegada oberta, aquest nombre es vegi incrementat.

En quant al personal que donarà servei a la Residència, s'ha fet un estudi i pensam que, per les necessitats actuals es precisaran quatre persones: dues monges, una dona per neteja i una cuinera.

L'assaig de presupost ens dona un petit dèficit: Es compta que un 40% d'aquest pressupost està destinat al sou del personal, un 15% per manutenció i el reste són percentatges ja més petits. Si hi ha noves inscripcions aquest pressupost naturalment canviaria, encara que, segons les altes podria continuar essent deficitari, perquè llavors d'hauria d'ampliar la plantilla de personal i com deim, és aquest el capítol més important de les despeses. Segons aquest estudi previ que hem

realitzat, per un nombre entre 17 i 25 residents es precisa per a servei quatre persones.

El cost global de la Residència no el tenim. Precisament un d'aquests dies podrem saber més exactament a quant puja.

És molt possible que el proper dia primer d'abril siga la inauguració oficial de la Residència, que, actualment té una capacitat de 31 places, fàcilment ampliables ja que hi ha habitacions que admetrien un segon llit.

Per a regular la convivència interior s'establirà un Reglament on es contemplarà, endemés, les solucions possibles als problemes de segur aniran sortint sobre tot al principi.

També dir que, molt prest, les monges del Convent es traslladaran a viure a la Residència.

Ens resta ara només esperar que definitivament es posi en funcionament aquest servei que, de segur, ens reportarà uns grans beneficis socials al nostre poble.

EMEDOS

INSTITUT DE BUP

NO S'ADMETTRAN NOVES MATRICULACIONS

Al passat número, donàrem compte del greu problema que es plantetjaria a l'Institut de BUP, si no s'ampliava la capacitat de les seves instal·lacions.

El Consell de Direcció de l'Institut, reunit el dia 22 de febrer, adoptà el següent acord:

"1.- Vista la previsió d'afluència d'alumnes a aquest Institut en el proper curs 1983-84, vista la impossibilitat actual de disposar de més espai i que aquest no podrà absorbir l'esmentada demanda, aquest Consell de Direcció, en salvaguarda del mínim imprescindible perquè les activitats docents d'aquest Institut puguin assolir els seus objectius, acorda que, si no es realitza l'ampliació de l'actual edifici dotant-lo de l'espai suficient per poder satisfer la demanda de forma adequada, no siguin admeses noves matriculacions per cursar primer curs".

Sobren els comentaris.

Dir també que a la mateixa reunió s'acordà comunicar la determinació presa, al director Provincial d'Educació, al Cap d'Inspecció de Batxillerat, els Ajuntaments d'Artà, Son Servera, Sant Llorenç i Capdepera, així com a les associacions de Pares i Direccions dels diferents col·legis

d'EGB de les mateixes poblacions.

Amb posterioritat, l'APA de l'Institut convidà als representants de les demés Associacions per parlar d'aquest problema i sembla que s'ha estimat la necessitat de pressionar en tots els sentits perquè es doni la solució an aquesta manca d'espai.

Per altra part, pareix que el Delegat Provincial, que només acaba de prendre possessió del càrrec, coneix ja aquesta necessitat i està ben disposat per tractar d'aconseguir l'ampliació amb caràcter d'urgència de dues aules, el que feria que, pel proper curs, encara que subsistís el problema (recordau que actualment, la biblioteca està adaptada per dues aules i la biblioteca constitueix una tercera) al manco no s'agreueria, continuant, per descomptat, amb la saturació inadmissible de l'actual curs.

Amb l'esperança de què no s'hagi d'arribar al fet de no admetre primer curs, (mesura que per altra part, creim totalment acertada en el cas de que no s'aporti solució) volem des d'aquí ajudar a despertar entre tots aquesta consciència de necessitat que avui reconeixem i que demà ens afectarà greument.

EMEDOS

AL.LOTS A UN PLE DE L'AJUNTAMENT

El dimarts dia 25 de Gener, el grup de nins i nines de 3er. curs del col·legi Sant Salvador, varen fer una visita a l'Ajuntament, amb l'objectiu de conèixer-lo, sabre quina és la seva funció, com la gent hi ha pot participar més directament. També havien preparat una carta per entregar al senyor batle a on se li donava a conèixer el problema dels al-

lots d'Artà: la falta de parcs infantils i altres llocs a on poder-hi anar a jugar i a passar el temps lliure.

Vàrem ésser rebuts molt cordialment pel batle, dins la sala de sessions. Li entregàrem la carta que immediatament va llegir i davant la qual donà unes solucions que nos agradaren molt, al mateix temps nos convidà al Pleno

on se discutiria aquest assumpte tenent avui l'oportunitat de saber com funciona un Pleno i de poder intervenir a la resolució d'un problema que nos incumbeix molt.

A continuació el batle nos va mostrar l'Ajuntament de dalt a baix, des de la presó fins a l'arxiu, explicant tot com funciona i el seu servei, al temps que anava contestant amablement les preguntes que li fèrem.

Dijous a vespre, dia 27 de gener els alumnes de 3er. curs vàrem assistir al Pleno on vàrem ésser molt considerats pels regidors que escoltaren la nostra opinió damunt el parc dels pins del tren, que es lo que primer arreglaran, i les coses que nos agradaria que hi duquessin per poder jugar-hi.

Nosaltres vàrem quedar molt contents de l'Ajuntament d'Artà, del batle, dels regidors i de tota la gent que hi fa feina, per la seva simpatia, amabilitat i sobre tot per haver-nos escoltat i discutit el nostre problema.

ELS AL.LOTS DE TERCER

Algú podria pensar que a la Colònia només hi ha vida, moviment i activitats a l'estiu, però la veritat és que, encara que el poble sigui petit sempre hi ha coses en marxa. Vet-aquí la vida d'aquests dies reflectada amb notícies.

PRIMER MARINER VOLUNTARI DE LA CREU ROJA DE LA MAR

El passat dia 1 de març començà el servei militar el primer mariner voluntari de la Creu Roja de la mar. Es tracta de José A. Morales Martí. Creim sincerament que aquesta notícia tan senzilla, té més importància de lo que sembla a primera vista, per aquest motiu hem formulat algunes preguntes al Delegat Local de la Creu Roja, Jaume Sansó Llull.

¿Què suposa per la Colònia aquest fet?

+++ Simplement que d'una manera oficial ha començat un servei que esperem tenguí una continuïtat i sigui en benefici del Poble.

¿Quin temps fa que se va creà la Creu Roja local a la Colònia?

+++ Fou a principis del 71

¿Quin sentit té el fet d'haver-hi un soldat disposat a donar els primers auxilis i a cuidar de la vigilància i salvament aquàtic, si no hi ha una simple caseta devora la mar per poder donar aquests auxilis?

+++ Mira, els papers per la construcció del local fa mes d'un any que són a Madrid-Possiblement-. Esperam que prest arribin i es pugui procedir a la construcció del local, cas que d'aquí a l'estiu no haguessin arribat els papers possiblement disposaríem d'una "rulotte" per poder donar els primers auxilis i amb el temps s'espera poder comptar amb una ambulància.

¿Què se necessita perquè un jove pugui fer el servei militar a la Colònia com a mariner?

+++ Tenir el títol de socorrista, el de patró de barca, naturalment, estar afiliat a la Creu Roja i haver fet uns serveis voluntaris aquí a la Colònia abans de fer la sollicitud per entrar.

¿Qui pot fer el servei a la Colònia amb aquesta modalitat?

+++ Tot jove que además de fer lo que t'acab de dir visqui a menys de 25 Kms, de la Colònia.

¿I quants de soldats de Creu Roja de la mar hi pot arribar a haver?

+++ Tenint dues embarcacions de salvament com hi ha, pot arribar a haver-hi fins a 6.

El soldat que ha començat a prestar el servei, de qui depèn?

+++ Està al "mando" del Cap de la Secció Naval local que és En Gabriel Jordà.

¿Quan hi haurà el segon que prestarà el seu servei?

+++ Ja ha sortit la convocatòria al B.O. i possiblement sigui pel juny.

Quina franja cobriu amb els vostres serveis?

+++ Des de Formentor fins a Sa Mesquida. Pensa que la Creu Roja de la mar només existeix a Palma, Andratx, Sóller, Sa Colònia i Cala Ratjada, lo que vol dir que entre la costa de Sóller i Cala Ratjada només hi som noltros. Està en projecte el Port d'Alcudia.

Bé, ens podriem estendre molt en aquest tema. Per avui posarem punt final. La notícia ja està donada. Si qualche jove està interessat en fer el servei militar voluntari a la Creu Roja de la mar de la Colònia pot demanar informació a aquesta Delegació.

TEATRE

El grup de teatre del Centre Cultural està treballant en la preparació de l'obra "Molta feina i

pocs doblers" de Joan mas que possiblement es posara en escena per la festa de St. Josep. Creim que els actors s'hauran d'esforçar per poder superar l'obra anterior "L'amo de Son Magraner", però no dubtam que ho faran, perquè pasta n'hi ha.

NOU INDICADOR

Al Creuer dels "Abeuradors" una vegada enfilada la carretera de la Colònia, el Consell Insular ha posat un nou indicador que diu "Sa Colònia de S. Pere, 5Kms". Això, està molt bé, si seguim així en un parell d'anys además del telèfon, tendrem també plena autonomia.

ELECCIONS EN EL CLUB NÀUTIC

Havent-se complit els 4 anys reglamentaris, ha quedat dissolta la Junta que durant aquest temps ha regit el destí del Club Nàutic. El dia 9 acabava el plaç per a la presentació de Candidatures. A l'hora de redactar aquestes línies només es coneixia el nom d'un candidat D. Tomeu Company. Les eleccions, cas d'haver-hi més d'un candidat estan previstes per dia 12. Per cert, segons nos deien alguns socis, no estaria gens malament que s'arreglàs la farola de l'esclera de l'entrada del Port que duu més de mig any sense funcionar. I és que mira que haver de resoldre el problema a Madrid, ja és el "colmo".

ANIMACIÓ POLÍTICA

A nivell de cafè se parla bastant de les properes eleccions municipals, de possibles candidats, etc. De moment lo únic que sembla clar és que En Llorenç Planisi Ginard (Es Ros) se presenta per A.P. Al manco aquesta és la "VOX POPULI".

Encara hi ha un parell de coses més, però tenc por que no cabin dins la plana.

Així que ho deixarem fer per una altra vegada. Prou per avui.

ANDREU GENOVART

LES NOSTRES POSSESSIONS (Ve de portada)

cripció de la temporada de l'any 1744 i sigüents fins a 1750" implantant dins Mallorca i podem dir dins Artà l'Argument, per les festes de Sant Antoni.

Deixau-me escriure algunes dades d'aquest interessant personatge.

Fill de Jaume Gelabert i de Praxedis Riera i Orpí, nasqué a les 10 del capvespre de dia 25 de novembre de l'any 1715, a la possessió partionera d'Artà, anomenada Es Cananells, essent batiat el dia següent a la parròquia de Manacor, pel vicari Mn. Miquel Soler.

La seva mare morí l'any 1720, quan En Tià tenia solament cinc anys d'edat, essent soterrada a la mateixa parròquia de Manacor, en el vas de l'Assumpta.

Hagué Sebastià Gelabert els següents germans: Joan casat amb Bàrbara Llull; Guillem dels Cabanells, espòs de Francina Nadal; Jaume de Sa Reial i Miquel, marit de Llúcia Salas.

Sebastià Gelabert espòsà amb Elisabet Riera Galmés i morí als 22 d'abril de l'any 1758 i fou enterrat a l'església parroquial de manacor, havent rebut els sagrament, empero sense fer obres pies. El vagem an el cel.

L'anada d'En Tià a cercar tresors a la muntanya no fou la primeradins la història.

No feia més que uns 150 anys de la fuga dels moros i el batle d'Artà rebia una carta del Governador de Mallorca, de dia 15 de juny de l'any 1385, en què li deia que donàs favor i ajuda a una dona castellana Maria Alfonso que venia de terres de moros per a cavar tresors.

AVORTAMENT I DESPENALITZACIÓ

La despenalització de l'avortament (només en certs casos) ha provocat una polèmica sobre els medis de comunicació i en la societat en general. Uns estan a favor, altres en contra, i altres que ho troben massa moderat. El tema és tan delicat que hi ha gent que reacciona més amb atacs visceralis que no amb argumentacions racionals. Voldria contribuir a un diàleg sobre aquest assumpte recòrdant algunes idees, que tots ja sabem, però que, tal vegada, convendria insistir.

En primer lloc hem de remarcar que ser partidari de la despenalització de l'avortament no és el mateix que ser partidari de l'avortament. Ha de quedar molt clar que l'avortament és un darrer recurs que ningú no desitja, i s'ha de procurar evitar per tots els medis. Les autoritats competents han de possibilitar aquest medis, en primer lloc a través de l'educació.

Una vegada aclarit aquest punt, hem de considerar que la penalització només contribueix a agreujar un problema personal. Establir per llei la criminalitat de l'avortament, quan a altres països europeus està permès, l'única cosa que afavoreix és que el qui pot pagar "vagi a Londres", i el qui no pot s'exposa a unes condicions clíniques insegures i a la penalització jurídica. El qui s'exposa sempre és aquell més dèbil econòmicament. Aquesta llei resulta inevitablement vulnerada de forma habitual. Les infraccions se compten per mils (300.000 a l'any, segons la fiscalia del Tribunal Suprem). Els que sofreixen les sancions sempre són uns pocs, els més indefensos. Una llei així se converteix en injusta. No es pot mantenir una llei que és vulnerada en el 99% dels casos, i que això sigui de domini públic.

N'hi ha que diuen: "Ens han imposat l'avortament". La qual cosa no és exacte. La despenalització no obliga a ningú. Res no ha estat imposat. L'única cosa que se pretén és que, en determinades circumstàncies, hi hagi llibertat per interrompre el procés de gestació. És a dir, la dona que, per determinats motius, vulgui voluntàriament avortar, pugui fer-ho amb unes condicions mèdiques adequades i sense risc de penalització. Però ningú no està obligat a fer-ho.

Fins i tot aquells que estan en contra de l'avortament poden inclinar-se per la despenalització. Estarhi en contra pot ser un principi moral. Però els principis morals no tenen perquè penalitzar els infractors jurídicament. Seria convenient de no confondre els principis morals, que afecten a la consciència individual de cadascú, i les lleis jurídiques.

Ja que molts dels qui s'oposen a la despenalització ho fan des d'un punt de vista suposadament cristià, podríem recordar el passatge evangèlic de la dona adúltera. El lector observarà l'analogia entre aquella situació i la actual. Com conta l'Evangeli, els escribes i fariseus instaven a apedregar a una dona adúltera. Jesús els va dir: "Aquell que estigui lliure de pecat que tiri la primera pedra". Ells es van anar retirant, començant pels més vells. Quan va quedar Jesús sol amb la dona li va dir: "Ningú no t'ha condemnat. Jo tampoc et condemno. Vés i no pequis més" (Joan, 8, 1-11).

Per tot això crec que els qui estan en contra de l'avortament, igualment poden estar a favor de la seva despenalització.

R. Bisquerra.

Activitats Església d'Artà

DIUMENGE, 13 de març: excursió al Santuari i Puig de la Victòria d'Alcúdia. Se partirà a les 9,30, a la P. d'Es Trepolet, en cotxes particulars. Es preveu arribar abans de les 11. Després de celebrar l'Eucaristia, els voluntaris podran pujar al Puig.

Dinar: pa-taleca. L'excursió està oberta a tots els qui vulguin riure i "viure".

DIILLUNS, 14 de març, a les 9 del vespre, al Saló del Centre Social: reunió amb els pares dels infants que han de fer la Primera Comunió, enguany.

DEL 14 AL 18 DE MARÇ, a les Josefines, hi haurà unes trobades de Reflexió Cristiana. Començaran a les 3 del capvespre i acabaran damunt les 6,30. Seran dirigides pels pares Gregori Mateu, prior del convent, i Josep Angulo, provincial de la T.O.R.

L'any 1475, el Conseller del Rei Joan d'Aragó, es dirigeix a tots els oficials reials de la Ciutat i, especialment, als de les parròquies de Manacor i Artà, perquè ha donada llicència de cavar o de fer cavar or i argent, monedes o no monedes o qualsevol menes a Pere Armengol, pare de Mallorca, i a Nadal Santceloni, de Manacor per a poder anar a la cova d'En Perdines per cercar moneda. La propietat dels Perdines pegava a Salma.

També abans d'En Tià de Sa Reial, Salma, el Coll d'Artà i la muntanya del Tresor eren caus i llogueres de personatges estravagants. Ho dona a entendre una consignació del llibre del claviari de la nostra Universitat: S'han pagat 17 sous, com és ara, 3 sous a cadaun d'ells, a Joan Guiscafrè, Joan Espinosa, Jaume Estelrich i Cristòfol Gallur per haver feta guàrdia a la Creu de Salma com corrien aquelles babotes.

A. Gili

G.A.T. 820

C/ Binicanella, 12 - Tel. 58 55 15/52

CALA MILLOR

Carretera Cala Agulla - Tél. 56 40 17

CALA RATJADAS

ESPECIAL SEMANA SANTA

CIRCUITOS NACIONALES:

Andorra (5 días)	17.550 Ptas.
Tenerife (7 días)	27.100 "
S. Sebastián-Lourdes-Valle de Arán (6 días)	24.750 "
Pirineos Aragoneses (6 días)	28.950 "
Costa Azul y la Rivera (6 días)	29.700 "
Madrid-Lisboa-Fátima (6 días)	30.825 "

CIRCUITOS INTERNACIONALES:

Italia del 31/3 al 4/4	
Milán-Roma (5 días)	21.750 Ptas.
Milán-Venecia (5 días)	22.250 "
Milán-Florencia-Roma (5 días)	26.100 "
Venecia-Florencia-Roma-Milán (8 días)	35.750 "
Austria-Italia (8 días)	44.850 "
Suiza (8 días)	37.500 "

SI DESEA OTROS DESTINOS, CONSULENOS.

Club S. Salvador d'Artà

Després d'una llarga temporada fora escriure; informar-vos damunt el volley i al basket al nostre poble; tornam a veure-nos:

La secció de volley acabà el campionat en un quart lloc de sis equips que començaren la competició. Una vegada més hem de llastimar la manca de temps per poder-se entrenar; ja que tres dels jugadors són de Ciutat i altres treballen fins tard, per lo que tant sols disposen del dissabte per poder-se entrenar tots plegats. No obstant hem de dir que han millorat molt aquests darrers partits, sobre tot en front del Son Amar, equip al qual amb un poquet menys de nivris se li hagués pogut treure més punts i tot un set.

De totes maneres sequeixen entrenant a vistes del torneig de Primavera.

Els juvenils de la secció de Basket també acabaren el seu campionat, quedant en darrer lloc, cosa que era d'esperar, ja que era el primer any que jugaven i s'els va incloure dins el

grup A, amb equips com el Sant Josep, Sant Agustí i Patronat (sub-campió d'Espanya, l'any passat). S'ha de destacar la voluntat d'aquests joves ja que a tots els partits, veient la superioritat del contrari, no s'aturaven de lluitar. Especialment cal destacar a dos jugadors: un per la seva constant lluita, En Miquel Ginard Bernad, i l'altre per la seva condició tècnica, En Pedro Obrador Espinosa.

S'els ha de seguir animant i treballant perquè la propera temporada els resultats siguin més positius.

Pel que respecta a l'equip Senior de Basket encara no ha acabat la competició, els queden tres partits. Quan l'acabin es donarà més informació. Però és pot dir que aquests darrers partits han pujat bastant.

Els resultats ho demostren: 57-56; 52-77; 55-50.

S'ha d'informar que fa un parell de setmanes, com molt de voltros sabreu pel diari de Mallorca, Na Dolores Bernes, de la

comissió tècnica de la Federació Balear de Basket, va venir a Artà a donar una preparació tècnica als jugadors de basket del club Esportiu Sant Salvador. Esperam que se pugui seguir aquesta tasca per dur endavant aquest esport a la nostra vila.

En la foto podem ver al equipo de baloncesto de la categoría Senior Provincial.

Visto desde el matadero

+++ Desde que se juega tan bien en los desplazamientos, la afición ya vuelve a seguir al Artà.

+++ Desde que esto se produce, la directiva está pensando en reciprocitar las taquillas.

+++ Desde que los infantiles tienen nuevo entrenador, que bien hablan.

+++ Desde que se juega mal y se gana, ¿Que ganas tiene la afición de empatar un partido bien jugado?!

+++ Desde que se piensan en las municipales, ¿Quién será el nuevo presidente del Artà?/

+++ Desde que ciertos directivos prefieren el "descanso dominical" ya no hay taquillas en los partidos de juveniles.

+++ Desde que pensamos con la juventud las bebidas en partidos de juveniles son "más baratas"

+++ Desde que se aprobó cierta cantidad para la Nacional, ¿A cuánto subirá el presupuesto local?.

+++ Desde que Bellpuig y Farrutx jugaron un "amistoso", se pregunta el porque los primeros no vestían de "blanco".

+++ Desde que el Artà juega tan bien la primera parte se está pensando en jugar 1/2 partido el domingo y el jueves el resto.

+++ Desde que Mascaró piensa en el matrimonio, ¿cuándo marcará de penalty?.

+++ Desde que va pasando la liga, Pep María se esta destacando en la primera posición del grupo.

UNA DOCENA

Liga III Nacional

Viene repitiéndose la historia ya que el Artà nos está dando las mejores ideas y la mejor disciplina en los partidos que juega en campo ajeno, y pone el corazón, pero sin ideas en nuestro feudo.

Los mismos jugadores: J. María: Suárez, Rodrí, Genovart, Santa: R. Ferrer, Mira, Maimó; Agustín, Más y Russo; y en las segundas partes: Mascaró (que volvió a fallar su segundo penalty en Ses Pesqueres) y Amer (que juega, pero no corre).

Se podría volver al mismo título de las jornadas pasadas, y a al mismo desarrollo del encuentro. El Artà en campo ajeno, con ideas, orden y ganas va desarrollando su juego e imponiendo su ley (En Felanitx, cuajó un SENSACIONAL encuentro, sólo faltó suerte en el gol), pero en Ses Pesqueres, pese a vencer desde los primeros minutos por un claro 2-0, se volvió a sudar, a temblar de nervios.

¿Porqué estos hechos se vienen sucediendo tanto? Es cierto que en campo contrario se juega más suelto, más práctico, pero, ¿Porqué no aquí? El aficionado, socio, público en general que acude al campo desea: 1º.- Ver ganar a su equipo, 2º.- Ver fútbol, al menos algo que contar en

las tertulias, y estas ultimamente sólo se discute, si hay o no hay pocos espectadores, si nos salvamos o no nos salvamos. Pero jugadas, jugadores, NO.

Si importante es ganar, y mucho más a estas alturas, también hay que poder decir algo en favor del desarrollo de los partidos. Desde mi punto de vista no se puede comprender tan fácilmente el que en los últimos partidos tras ir ganando por 2-0, se tenga que pasar tantos nervios y tanta "emoción" para poder tener un resultado favorable. Si el cuestión de nervios, ¿Quién tiene que mentalizarlos?.

Si queremos ver más gente en Ses Pesqueres, habrá que tomar decisiones, y estas cuánto antes mejor, a no ser que volvamos a querer un déficit. Se necesita dinero para afrontar la categoría, pero se quiere ver algo más. Nos defendemos en Tercera, ¿quién lo hubiera dicho?, pero también se debe exigir más, ya que los muchachos lo han demostrado en otras ocasiones, y es nuestra misión el decirlo.

Ahora que vendrán los puntos por Ses Pesqueres, esperemos que se enderezca el mal juego del Artà.

MAYOL